

Güzeller Diyarından Merhaba

– F.Ç.Kabadayı · 20 Eylül 2025

Önce şu beş maddede hem fikir miyiz ona bakalım;

- 1) Allah'ın yarattığı her şey güzeldir.
- 2) Üzüm Üzüme baka baka kararır.
- 3) Hiçbir konuda asla "Ben yapmam," dememelidir.
- 4) Allah kimseyi nefsiyle baş başa koymasın.
- 5) Büyük sözü dinlemeyen zarara girer.

Şimdi başlayabiliriz işte...

Hani insan hastaneye gidince "Amaaaan, meğer herkes hastaymış," der ya...

Ya da bankaya uğradığınız da sırada bekleyenleri görünce "Aman, herkes de bugünü mü bulmuş?" diye hayıflanırsınız ya...

Ben de geçen gün estetik merkezine gittim. Sebebini sorarsanız yukarıdaki beş maddeyi yeniden okuyabilirsiniz.

"Asla yapmam, her yaşın ayrı güzelliği var, hepsinin olumsuz sonucu kesin vardır. Allah beni böyle yaratmış, kendimi seviyorum," cümlelerinin ardından "Ya şu iki kaşımın arasındaki çizgi beni sert mizaçlı mı gösteriyor acaba? Aslında ne kadar güler yüzlü bir insanım, bu da sağlığa girmez mi, bence haram olmaz, bir bakayım, deneyeyim, olmazsa bir daha yaptırmam," seviyesine ne ara geldim inanın bilmiyorum.

Dini, fiziki, ruhi epey bir araştırmadan sonra "En kötü karar kararsızlıktan iyidir," diye kendimi kandırıp aldım çatık kaşlarımı ve düştüm yola. "Lüks Bina" sözünü sadece duyardım da görmemiştim. Gördüm. Girişteki sekreter tüm güzelliği ile karşılıyor sizi. Zaten karar vermemiş olsanız bile o an bir tereddüt içine giriyorsunuz. Doktor bütün boş zamanlarında ona emek harcamış olmalı.

Sekreter, "Hanımefendi, siz buyurun kafemizde oturun, sıranız gelince ben çağıracağım," diyerek beni gönderiyor. Kafenin açık ve kapalı alanı var. Tavandan tabana, masasından ikramlık içeceklerine kadar dokunmaya korkacağınız türden. Malum sebeplerden ben dışarıya oturuyorum.

Herkesin elinde değişik adını bile bilmediğim içecekler... Sipariş vermeye kalksam onu bile başaramam. İki bayanın oturduğu bir masaya boş bulduğum sandalyeyi çekip oturdum. Boş bulduğum diyorum çünkü her yer tıklım tıklım... Burayı görene kadar insanların çoğu hastanede sanırdım . Çoğu yaralı bereli. Güzellik uğruna çekilen acılara sesini çıkarabilen yok. Kiminin elinde buz torbası, dudağının üstünde tutuyor; kimi yeni yapılmış burnundan nefes almaya çalışıyor; kiminin dikişinden sızan kurumuş kanlar insanı çileden çıkartıyor. Korkularımı belli etmemeye gayret ettim. Bir ara yanlış yerde olduğuma kanaat getirsem de yanımdakilere hissettirmedim.

Bayanlar ortama o kadar alışkınlar ki özgürce konuşmaktan sakınmıyorlar. Yan masada eşlerini getiren adamlar konuşulanları duyacak diye ben tedirgin olup arada "Arkadaşlar, biraz sesiz anlatın," demekten kendimi alamıyorum. Aklıma dolmuşta özel ilişkilerini arkadaşına anlatan gençler, altın günü dönüşü dedikodu yapan kadınlar geliyor.

Yaşıyla yüzü birbirinden bağımsız bir sürü kadın. Geneli aynı model burunlar... Şişmiş suratlar. Herkes birbirinden tecrübeli. Parıl parıl parlayan yanaklar...

Yanımdakiler "Aaaa, sana o kadar yeterli olmaz tatlım, senin yanaklarına da lazım, bence burnunu da yaptırmalısın, hele ışık dolgusu sana kesin şart," diyerek beni ikna etmeye çalışıyorlar. Doktor bunları parayla tutmuş olsa bu kadar gayret sarf etmezler.

"Aman ha, sadece kaş arası benim, burnum falan gayet güzel, nefes alıyorum, burnumun bir karakteri var, benden daha sağlam, ak dediğine yıllar sonra sonra kara demeyen cinsten... Işık mışık da istemem, ben yeteri kadar ışık saçıyorum hayata..."

Biraz acıya katlanınca nasıl güzelleştiklerini anlata anlata bitiremiyorlar. Estetik almış başını gitmiş de ben görememişim meğerse.

Arada sekreterin yanına gidip onu sıkıştırıyorum, "Sıram gelmedi mi? Ama yarım saat oldu, olmaz ki böyle..." Aslında sekreter yumuşak üslupla konuşmasa bahanem hazır, hemen kaçacağım da onu da yapamıyorum.

Tekrar bayanların yanına gidiyorum. Tecrübelerine paha biçilemez. "Paran olmasa bile bulup buluşturup düzenli geliniyor, yani öyle bir bağımlılık..." diyor çok genç görünen... Aklıma madde bağımlıları geliyor.

Aman Allah'ım ben de bağımlı olacağım? Sonuçta bir madde şırınga edecekler!

Diğeri yeni yaptırdığı dudaklarıyla başı dik şekilde devam ediyor: Şairin dediği gibi:

"Kendine güvenin fazla,

Görünüşte bir içim susun,

Ama seni içmek istemem,

Her halde mikroplusun."

"Doktora merak ettiklerimi soruyorum, ne yapayım?"

Sekreter beni çağırdıktan sonra "Hakkınızı helal edin arkadaşlar," esprisiyle bir daha hiç göremeyeceğim o kadınlarla hem ağlarım hem giderim hesabı vedalaşyorum. Gülüyorlar: "Korkma, beş dakikalık bir iş!" Merdivenleri ağır ağır çıkarken halen içimde şüphe, kararsızlık, endişe, korku, heyecan... İlk kata çıkıyor ve bir de orada beklemeye başlıyorsunuz. Bekleme salonunun lüks koltuklarında oturanların yüzlerine beyaz kalın bir krem sürülmüş. Ne için olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Yakıyor olmalı, yelpaze ile kendilerini serinletmeye çalışıyorlar. Ellerinde estetiğe dair kuşe kâğıdından dergiler... Yazıları okuyorlar mı bilmem ama görüntüler ve başlıklar cazip...

Orada da iki sekreter var. Her doktora bir sekreter olmalı. İki uzman doktor...

Yanlış kata gelip gelmediğimi soruyorum, yazık ki doğruymuş. Aksi olsa merdivenlerden sessizce inip açık kapıdan çıkıp gideceğim.

Gördüklerim göreceklerimin teminatı sonuçta.

Sonuçta "Buyurun sizi alalım," diyerek beni doktorun odasına yolluyorlar. Nihayet Op. Dr. İrfan İNAN ile tanışabildik. Bir halk şairi olarak ismini çok sevdim zaten; kafiyeli...

Esmer, genç bir doktor. Kadın görmekten sıkılmış ama kadın ruhundan anlayan biri olmalı. Estetik konusunda kitabı yutmuş, el ve dil becerilerini hayli geliştirmiş. Bakar bakmaz sende önceden yapılmış durumları sıralıyor ve kaç yıl olduğunu soruyor. Neyse ki onlar gerçekten sağlık içindi.

"Sadece kaşa olmaz bu işlem, göz çevresine de yapıyoruz," diyerek yüzümü çeşitli şekillerde buruşturmamı istiyor. Onların aynası bizimkinden daha mı net nedir? Meğer kırım kırım kırışmışım. "Geç kalmışsınız," diyerek bir de suçlu hissettiriyor sizi. Yahu yıllardır kim oyaladı beni diye isyan edesiniz geliyor. Doğru dışarda lise öğrencisi kızları bile görünce hak veriyorum doktora.

"İlk kez yapılacak doktor bey, korkuyorum," derken ne ara o iğneleri batırıp çıkarıyor hiç anlamıyorum. Elime verdiği stres topu artık dümdüz...

Bana dikkat etmem gerekenleri sayıyor ve şu cevabı alıyor "Hiçbir şey anlamadım."

"Tekrar anlatıyor. Valla ben bu kadar ayrıntı ve zor iş olduğunu bilsem hiç bulaşmazdım," diyeceğim ama artık çok geç.

Velhasıl, çıktığınızda para öderken yüzünüzde iğnenin batırıldığı yerlerin hafif şişlikleri oluyor .

Dolmuştakiler garip bakmaz bence. Bu mahalle hep estetik merkezi.

Hani bir gün bir yerde karşılaşır ve beni tanıyamazsanız diye şimdiden haber vereyim dedim. Fakat nasıl olacak sonuç ben de bilmiyorum. Siz siz olun, yanınızdaki üzümlere aldırış etmeyin. Herkes kendi bağından sorumludur.

Ayrıca güzellik size bakanla da ilgilidir.